

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Castitatis periculum in hortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

c. 4. Ipsa (Voluptas) in medio stans: bibite, inquit, & inebriamini, ut cadat unusquisque, & non resurgat. Ille apud me primus, qui omnium perditissimus: ille meus est, qui suus non est: ille mihi grator, qui sibi nequior. Lenam hanc describens Claudianus, canit:

Blanda quidem vultu, sed qua non tetrior ulla;
 Interiùs fucata genas, & amicta dolosis
 Illecebris, torvos auro circumligat hydros.

De huiusmodi lenocinatricibus Plautus in Trucul. In melle, ait, sunt linguæ vestrae, atque orationes lacteæ; corda in felle sunt sita atque acerbo aceto; è linguis dulcia dicta datis, corde amara facitis. Hoc melle demulla & decerpta Proserpina, in Orci rapaces ungues incidit ibi, ubi timebat minimè; nempe

Carmina cygnorum labentibus audit in undis,
 Silva coronat aquas, cingens latus omne, suisque
 Frondibus ut velo Phœbæos submover ignes,
 Frigora dant rami, varios humus humida flores:
 Perpetuum ver est. quo dum Proserpina luo
 Ludit, & aut violas, aut candida lilia carpit,
 Dúmque puellari studio calathósque, sinúmque
 Implet, & æquales certat superare legendo,
 Pænè simul visa est, dilectaque, raptaque Diti.

III. (c) Tanti constitit in memora & hortos, jam olim Cypridi consecratos exisse, & quidem in Dearum ac Nympharum comitatu. Inter flores ò quoties deflorescit pudicitia; dúmque credit rosas & lilia se legere, in Floram ac Floralia delabitur. Violatæ inter violas castitatis non jam fabulam, sed historiam accipe. Matronam forma pariter ac nobilitate præcellentem, absente viro, procax juvenis deperibat. Cùm inflectere pudicam non promissis, non blanditiarum frequentatione posset, vetulam convenit consilium capturus. Hæc lenocinij præmiò auditò, ad Sollicitatam pergit: Inter viridaria colloquitur; unà secum catellam multo pipere, sinapisque, post longam esuriem devorato, lacrimantem adducens. Miranti, sciscitantique fletùs in catella causam, mentitur, hanc filiam fuisse suam, nunc (inaudita in caniculam metamorphosi) veterem culpam luere, quòd amoris mutui pertinaci repulsa, juvenem amatorem ad necem adegisset. Caveret proinde pudicissima, ne sideribus iratis, in eadem catellæ fata incideret, quæ durtiem proco eandem exhiberet. Suasit simplici, persuasit improbæ, di-

S 2

clavit

(c) Castitatis periculum in hortis.

etavit flagitium sceleratæ, nefanda Dipsas. Bisselius in delicijs Veris. Et hoc in hortis, de quibus gravissimus Petrarcha Dialog. 18. Videas, inquit, honestæ pariter, inhonestæque voluptatis studiosos umbrosis secessibus delectari. Nam & ingenium in alijs locus excitat, & alios ad lasciviam exhortatur. Nec de nihilo est, quod summus Orator dum infesto reo adulterium obijceret, amœna, in quibus commissum esset, loca descripsit, quasi ad flagitium stimulos. Secretum Tiberij viretum, & secessum Capræ (insulæ) quis ignorat? pudet, pigetque exsequi, quibus probris senex ille hircinus ea loca intecerit. Hæc Petrarcha Ad Proserpinam redimus, de qua Poëta:

Hæc sociat flores, sesèque ignara coronat,
Augurium fatale thori,

Videlicet *Platonij*, quem flores legendo & corollas nectendo sibi conciliavit. His sertis, tanquam hederâ, venalis fit pudor. *Coronemus nos rosis, antequam marcescant. Nullum sit pratum, quod non pertranseat luxuria nostra*, inquit lascivi juvenes illi Sap. 2. Merito profecto timent marcorem floribus suis: citò namque præterit voluptas, & quod emortuis rosis contingit, in fimum desinit. Nec frustra Venerem rosis coronabant Prisci, quia cum rosis conjunctæ spinæ, nunquam non puncturæ in orciniano thalamo. Rosa, si fas est fidem adhibere Poëtis, primitus candebat, nec antè rubuit, quàm sanguinem è pede Cypridis spinam calcantis, traxit. Hos aculeos figit in subito sibi pectore Venus. Rubent, inquit Fulgentius, impudici verecundiæ opprobrio; punguntur peccati aculeo. Quantum discriminis attulerit hortus Susannæ, SS. litteræ testantur.

IV? (d) Admonet insuper hæc fabula pravæ societatis cavendæ. Deæ ac Nymphæ, Proserpinæ comites, miseram puellam, in retia Plutonis, velut illices aves traxerunt. Haud novum est hoc aucupandi genus, cuius sapiens meminit Prover. 7. *Ecce occurrit illi mulier ornata meretricio, preparata ad capiendas animas.* Et subdit: *statim eam sequitur (juvenis) velut si avis festinet ad laqueum, & nescit, quòd de periculo animæ illius agitur.* Hæc nassæ & laquei verbis, oculis, capillis, & lascivo corporis ornatu tenduntur. Sic enim lena in his aucupijs exercita apud Comicum:

---- hic noster quæstus aucupij simillimus.
Auceps quando concinnavit aream, offundit cibum,
Aves alluescunt, necesse est facere sumptum, qui quærit lucrum;

(d) *Insida Castitatis.*

Sapè